

— obciążenie strony pozwanej kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niespełnienia przez Radę kryteriów umieszczenia danego podmiotu bądź danej osoby w wykazie, w szczególności że zainteresowana osoba jest osobą „odpowiedzialną za brutalne represje wobec syryjskiej ludności cywilnej” lub „wspierającą reżim syryjski i czerpiącą z niego zyski” lub jest powiązana z takimi osobami. Rada nie udowodniła, że powody, na których się oparła, umieszczając zainteresowany podmiot w wykazie, są zasadne.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Radę prawa strony skarżącej do obrony oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej. Na żadnym etapie stronie skarżącej nie przedstawiono „poważnych i wiarygodnych dowodów” lub „konkretnych dowodów i informacji” uzasadniających objęcie ją środkami ograniczającymi, czego wymaga orzecznictwo Trybunału.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprzedstawienia stronie skarżącej przez Radę wystarczającego uzasadnienia umieszczenia jej w wykazie.
4. Zarzut czwarty dotyczący poważnego naruszenia przez Radę podstawowego prawa do własności oraz dobrego imienia strony skarżącej. Strona skarżąca została objęta środkami ograniczającymi bez właściwych gwarancji umożliwiających jej skuteczne przedstawienie Radzie jej stanowiska. Rada nie wykazała, że bardzo znacząca ingerencja w prawo własności strony skarżącej jest uzasadniona i proporcjonalna. Owa ingerencja ma dla strony skarżącej nie tylko skutki finansowe, ale także narusza jej dobre imię.
5. Zarzut piąty dotyczący popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie. Wbrew jedynemu powodowi umieszczenia nazwy strony skarżącej w wykazie, nie podano żadnych informacji ani nie przedstawiono dowodów, że strona skarżąca rzeczywiście „wspierała reżim syryjski” i czerpała z niego zyski.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2014 r. – Tweedale przeciwko EFSA

(Sprawa T-716/14)

(2014/C 448/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Antony C. Tweedale (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: B. Kloostera, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że EFSA naruszyła konwencję z Aarhus, rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 i rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 w zakresie dotyczącym decyzji Komisji z dnia 10 sierpnia 2011 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję EFSA naruszyła art. 4 ust. 4 Konwencji Narodów Zjednoczonych o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (zwanej dalej „konwencją z Aarhus”) zatwierdzonej decyzją Komisji 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.U. L 124, s. 1), art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13) oraz art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43). Z naruszeniem tych przepisów EFSA nie potwierdziła w zaskarżonej decyzji ciążącego na niej obowiązku ujawnienia zawartych w żądanych dokumentach informacji dotyczących emisji do środowiska.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję EFSA naruszyła art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr/2001 oraz ciążący na niej na podstawie art. 4 ust. 4 konwencji z Aarhus obowiązek działania zgodnie z przyjętą w tej konwencji wykładnią określonych w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia powodów odmowy dostępu.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2014 r. – Tri Ocean Energy przeciwko Radzie

(Sprawa T-719/14)

(2014/C 448/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tri Ocean Energy (Kair, Egipt) (przedstawiciele: P. Saini, QC, B. Kennelly, barrister, i N. Sheikh, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/678/WPZiB z dnia 26 września 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1013/2014 z dnia 26 września 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niespełnienia przez Radę kryterium wymaganego, aby umieścić nazwisko lub nazwę w wykazie, a mianowicie, że dana osoba jest „odpowiedzialna za brutalne represje wobec ludności cywilnej w Syrii” lub, że dana osoba „czerpie korzyści z reżimu lub go wspiera” lub, że dana osoba jest powiązana z jakąkolwiek taką osobą. Rada nie wykazała, że uzasadnienie, na którym oparto się przeciwko wskazanemu podmiotowi, jest zasadne.